

სტი ეშმაკს, პირველად რომ გამოეცხადება იგი. სამაგიეროდ, ჩვენ-კელს თამამად გაუყრია ხელი სათავევებელად მომხდარ კულტურულ-ეკონომიკისთვის და ავსტრიის დედაქალაქში პლანებს სთხოვს იმის შესახებ, როგორ დააქსდებოთ ტერ-ლისში პარლამენტი, როგორ მიენ-ტება მას უზენაესი უფლებები სწავ-ლის-განათლების და კულტურის დარგ-ში. ლ. დლი გამგებულად ასახე-ლებს ფედერალისზმს და ყველა ამის დასავეგერგინებლად ლეო გვეფიცება, რომ ეს-დეცების პროგრამა მინიმუმში იმისთანა ერობა მოიპოვება, რო-მელსაც მინიჭებული აქვს ყველა პოლიტიკური უფლებათა.

აი, აქრელებული სურათი მიმარ-თეს თელბათა არეგარევისა და გადა-ხლართვისა და უტყუარის სარკ სო-ციალ-დემოკრატიულ პარტიის დღე-ვანდელ თეორიულ რყევისა და დაუდგომლობისა. ყოველ ამ მასა-ლით და აგრეთვე სხვა ახალ მასა-ლითაც, რომელიც ხელში გვეუკი-რავს, გვინდოდა გვესარგებლა და გამოგვეთქვა ზოგიერთი მოსაზრე-ბა საქართველოს ავტონომიის პრაქტი-კულ გეგმის შესახებ. მაგრამ, მი-ფიქრების შემდეგ, ამ საქმის გადადე-ბა ვამჯობინეთ. სოციალ-დემოკრა-ტია კი ვალდებულია დაამთავროს ეროვნულ პრობლემის გადასინჯვის საქმე. მისი გაჩერება შეუაზუნებელია. რაკი აზრი ჩვეულადელიდან დაიძრა, თავის მოძრაო-ბაში იგი მივა ბოლო დასკვნამდე და ბოლო დასკვნა კი უნდა იყოს ეროვნულ-ტერიტორიული ავტო-ნომიის აღიარება ს.-დემოკრატიულ პარტიის ყველ ფრაქციის შერად, ა-ზრტისთვის ნიადაგზე მათი მოგარ-ნება ს.-ფედერალისტიკთან და სხვ.

